

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204351
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4419204351.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154 , so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. č. XX/XX, XXX XX G. , t.č. na adrese P. XXB, XXX XX C., o zaplatenie 7.142,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 785,58 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 785,58 eur od 21.07.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. V tejto veci sa pôvodne žalobca: E./, domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej sumy 7.142,49 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.142,49 eur od 21.7.2019 do zaplatenia. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žaloba bola zdôvodnená tým, že pohľadávka vznikla titulom zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., a.s., na základe ktorej sa E., a.s. ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol zo strany E., a.s. poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenie výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec 3.150,- eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- eur. Nakoľko si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to napriek viacerým výzvam, pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil predchodca žalobcu ku dňu 10.7.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom ku dňu 30.6.2019, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 7.142,49 eur. Súd vo veci vydal dňa 16.9.2019 platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd preto vydaný platobný rozkaz zrušil uznesením zo dňa 6.11.2019, sp.zn. 5Csp/60/2019-104. Dňa 4.10.2019 bol súdu doručený návrh E., a s. na zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z dôvodu, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (založená v OpP. denníku tunajšieho súdu pod č. OpP 2/2018) bola pohľadávka E., a.s., ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, ku dňu 18.9.2019 postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi. Uznesením sp.zn. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11.10.2019 v spojení s uznesením sp.zn. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11.10.2019 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu E. vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, súčasný žalobca.

2. V poradí prvým rozsudkom sp.zn. 5Csp/60/2019-223 zo dňa 15.6.2021 tunajší súd vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Zo zmluvy nazvanej ako „žiadost' o aktiváciu Bankomatky Quatro / ďalej zmluva/ zo dňa 26.6.2013 súd zistil, že na základe tejto bol zo strany predchodcu žalobcu ako veriteľa, žalovanému poskytnutý úver s úverovým rámcom 1.800,- eur a podľa tejto zmluvy mal žalovaný úver splácať mesačnými splátkami po 60,- eur. Žalovanému bola schválená ročná úroková sadzba 22,80 %, s lehotou splatnosti jednotlivých splátok do 15 dňa toho ktorého mesiaca. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného, veriteľ z úverového / E., a.s./ sa rozhodol úver zosplatiť. Žalovaného najskôr mienil upozorniť listom zo dňa 3.8.2016 / č.l. 123/ na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru pre omeškanie s úhradou splátky splatnej v mesiaci 6/2016 a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru / č.l.124/ mienil vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Ako bolo uvedené, po podaní žaloby veriteľ z úverového vzťahu - E.. svoju pohľadávku podľa § 524 Občianskeho zákonníka mienil postúpiť na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky. Súd zmluvu, z ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, ktorú zmluvu ako veriteľ uzatvárala banka a žalovaný ako spotrebiteľ, posudzoval podľa príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobcom, s poukazom na ustanovenia §54a, § 151j ods.2, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný a z uvedeného dôvodu žalobu zamietol. Voči tomuto rozhodnutiu tunajšieho súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že tunajší súd nesprávne vyhodnotil premlčanie, resp. začiatok jeho plynutia. Tvrdil, že jeho nárok premlčaný nie je.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd Nitra, ako odvolací súd, uznesením sp.zn. 6CoCsp/26/2021-255 zo dňa 26.11.2021. Odvolací súd odvolanie žalobcu a napadnutý rozsudok posudzoval s poukazom na ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., § 391 ods. 1 C.s.p., § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 Zákona a bankách. Poukázal na to, že predmetom konania je žaloba právneho predchodcu žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 28.8.2019, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplata sumy 7 142,49 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.7.2019 do zaplata a to titulom zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty E., a.s., ktorú uzavrela E., a.s. a žalovaný dňa 26.6.2013. Žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy neplnil. E., a.s. pred odstúpením na vymáhanie, vystavila ku dňu 10.7.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 3.6.2019, so zostatkom na úhradu vo výške 7. 142,49 eura. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného, kedy jeho posledná splátka prebehla 7.4.2016, veriteľ mal úver zosplatiť. A ako bolo uvedené, prvým rozsudkom súdu prvej inštancie bola žaloba zamietnutá z dôvodu premlčania. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský, pričom táto skutočnosť nebola stranami sporu ani namietaná, či spochybňovaná. Z obsahu spisu však vyplýva, že po podaní žaloby veriteľ z úverového vzťahu - E.. svoju pohľadávku podľa § 524 Občianskeho zákonníka postúpil na súčasného žalobcu. Odvolací súd poukázal na to, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Preto je banka v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi za podmienok stanovených v Zákone o bankách alebo zmluve o úvere. Rozborom ust. § 92 ods. 8 Bankového zákona treba preto dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúcej pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta splnením čo i len časti tohto istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci 1 rok (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017). Odvolací súd poukázal na to, že vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný)

a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004). K uvedenému odvolací súd dodal, že sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien: bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremena tieto skutočnosti preukázať. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 132 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého je povinnosťou strán nielen niečo tvrdiť, ale aj označiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, pričom pri zhromažďovaní dôkazov musia byť iniciatívne strany sporu. A strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Odvolací súd poukázal na to, že zákon dôkazné bremeno určuje ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania a dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. A poukazom na / vo svojom uznesení/ citované zákonné ustanovenia mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie mal v prvom rade skúmať vecnú legitimáciu strán sporu. Odvolací súd pritom poukázal na to, že zo spisu vyplýva, že dňa 4.10.2019 E.. /pôvodný žalobca/ doručil súdu prvej inštancie návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. V tomto návrhu súdu oznámil, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (založená v OpP. denníku tunajšieho súdu pod č. OpP 2/2018) bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, ku dňu 18.9.2019, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi, ktorá so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasila. K návrhu na zmenu účastníka bol pripojený Podací hárok a Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2019, ktorým pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Následne súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11.10.2019, tak, že pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania súčasný žalobca. Odvolací súd poukázal na to, že v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie zdôraznil, že v pri rozhodovaní o pripustení zmeny strán sporu „nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak splnené predpoklady pre právne nástupníctvo aj po hmotnoprávnej stránke,,“, s odkazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/42/2011 zo dňa 20. 12. 2011. Odvolací súd ďalej uviedol, že „vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné (špeciálne) podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.“ Odvolací súd vy nadväznosti na uvedené vytkol súde prvej inštancie, že sa s ohľadom na postúpenie žalobou uplatňovanej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nezaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, nezaoberal sa, či došlo k splneniu zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa E., a.s. voči žalovanému ako dlžníkovi, teda

neskúmal zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, čo zakladá vadu konania spočívajúcu v porušení práva na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.). Preto odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a v ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie povinnosť skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, teda či boli splnené podmienky na postúpenie žalovanej pohľadávky v zmysle zákona o bankách.

4. Po vrátení veci tunajšiemu súdu sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. V časti o zaplatenie 785,58 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 785,58 eur od 21.07.2019 do zaplatenia vzal žalobca žalobu späť.

5. Ako bolo uvedené, súd dospel na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobcom, k záveru, pôvodný žalobca v tejto veci -E. Z., a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 26.6.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty E., a.s., na základe ktorej bol zo strany veriteľa poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovaného ako dlžníka z úverového vzťahu, veriteľ- E. Z.. pristúpila k realizácii zosplatnenia úveru. Žalovaný mal úver splácať dohodnutými splátkami k 15-temu dňu v mesiaci. Z úverového účtu súd zistil, že žalovaný spočiatku uhrádzal dohodnuté splátky, potom ich však dohodnutým spôsobom platiť prestal. Posledná jeho splátka bola realizovaná k 7.4.2016. Do spisu bol založený listinný dôkaz a to výzva veriteľa / E., a.s./ zo dňa 3.8.2016 / č.l. 123 v spise/, v ktorej veriteľ upozorňuje žalovaného na neplnenie si povinností a súčasne ho vyzýva, že ak do 10.8.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. K tomuto listu bola doložená aj fotokópia obálky v ktorej sa výzva žalovanému doručovala. Do spisu bol doložený ako dôkaz aj list veriteľa / E., a.s., / zo dňa 7.9.2016, ktorým veriteľ oznamuje žalovanému, že úver zosplatiť / č.l. 124 v spise/, bez dokladu o jeho doručovaní žalovanému. Možnosť zosplatnenia úveru mali zmluvné strany dohodnutú v čl. V bod 35 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet....A ako bolo uvedené, žalobou v tejto veci sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia zosplateného úveru, ktorý bol v žalobe doručenej súdu dňa 28.8.2019 vyčíslený sumou 7.142,49 eur. V priebehu konania súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že pôvodný veriteľ / E./ zmluvou o postúpení pohľadávky, pohľadávku žalovanú v konaní postúpil na súčasného žalobcu a to ku dňu 18.9.2019. V časti o zaplatenie 785,58 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 785,58 eur od 21.07.2019 do zaplatenia však už vzal žalobca žalobu späť a preto súd v tejto časti konanie podľa § 145 ods. 2 zastavil v tomto rozsudku. Čo sa týka zvyšku žalovanej sumy, z dôvodu že záväzkový vzťah titulom ktorého mala vzniknúť žalovaná pohľadávka súd posúdil ako spotrebiteľský, bol súd povinný z úradnej povinnosti, a to bez ohľadu na to, či to žalovaný spotrebiteľ rozporuje alebo nie, zaoberať sa vecnou legitímáciou žalobcu vo zvyšku žalovanej sumy / zostávajúcej po čiastočnom späťvzati žaloby/.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Nebolo sporné, že podľa žaloby mala úver žalovanému poskytnúť E., ktorá je bankovou - štátom autorizovanou inštitúciou. Jej činnosť upravuje a reguluje vyššie citovaný zákon o bankách. Činnosť banky podlieha bankovému povoleniu a dohľadu L. banky D.. Bez udelenia povolenia na vykonávanie činnosti banky nikto nemôže takúto bankovú činnosť vykonávať. Naopak žalobca / Intrum Slovakia s.r.o., / nepreukázal, že je bankovou inštitúciou, ktorej bolo umožnené vykonávať činnosť banky v zmysle zákona o bankách. V nadväznosti na uvedené bolo potom potrebné posúdiť aj citovanú zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá medzi bankou / E., a.s. / a nebankovým subjektom/ žalobca/. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na nebankový subjekt môžu byť len tie pohľadávky, ktoré sú v čase postúpenia splatné a s ktorými je dlžník v čase postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, dlhšie ako 90 dní v omeškaní a to napriek písomnej výzve banky. Vychádzajúc teda aj z rozhodovacej činnosti súdov v súčasnosti už nie je pochybnosť o tom, že predmetom postúpenia pohľadávky banky na iný, nebankový subjekt, môže byť len pohľadávka splatná. A aj s poukazom na ustanovenie § 92 odsek 8 prvá veta zákona o bankách je zrejmé, že v prípade postupovania takejto pohľadávky pôvodne patriacej banke musia byť súčasne splnené dve základné podmienky. Prvou podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt je existencia písomnej výzvy banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej a zosplatennej úverovej pohľadávky klientovi, aby klient túto pohľadávku mal možnosť ešte pred samotným postúpením uhradiť pôvodnému veriteľovi- banke. Druhou podmienkou je nepretržité viac než deväťdesiat dní trvajúce omeškanie klienta / dlžníka/ so splnením jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky, ktorá má byť predmetom postúpenia, napriek bankovej výzve. Splnenie týchto podmienok mal v konaní preukázať žalobca. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p., bolo jeho povinnosťou nielen tvrdiť, ale aj označiť a predložiť dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia, pričom pri zhromažďovaní dôkazov bolo jeho povinnosťou byť iniciatívny. Žalobca však v konaní nepreukázal, že žalovanému riadne zaslal, resp. že sa mu do dispozície dostalo oznámenie o zosplatení pohľadávky banky, nepreukázal, že bol žalovaný bankou riadne vyzvaný na úhradu zosplatennej pohľadávky spôsobom upraveným v zákone o bankách. V konaní teda nebolo preukázané, že žalovanému bolo doručené / doručované/ oznámenia o zosplatení, že žalovaný bol v čase pred postúpením pohľadávky riadne vyzvaný na splnenie dlžnej, splatnej sumy, v lehote 90 dní, tak ako to požaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výzva predchádzajúca zosplateniu, resp. upomienka z 3.8.2016 neobsahovala jednoznačné upozornenie k akému konkrétnemu dňu banka úver zosplatní a ani výšku zosplatennej pohľadávky. V tomto podaní sa len všeobecne uvádza uvedená možnosť, t.j. to, že banka je oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť. Jednoznačne však v nej nie je uvedené, že ju v tomto konkrétnom prípade aj vyhlási a k akému dátumu. Túto výzvu, resp. upozornenie nie je preto možné v žiadnom prípade považovať za výzvu na plnenie zosplatennej pohľadávky, tak ako to predpokladá § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ani banka ako postupca, ani žalobca ako postupník teda nepreukázali splnenie podmienok požadovaných pre platné postúpenia pohľadávky banky. A keďže bez splnenia uvedených podmienok k postúpeniu prísť nemôže, akékoľvek takéto postúpenie / ktoré je bez zákonných náležitostí/ musí súd vyhodnotiť ako postúpenie v rozpore so zákonom, t.j. podľa § 39

Občianskeho zákonníka za neplatné. Súd nemal preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky samostatnou výzvou požadovanou podľa zákona o bankách vyzvala žalovaného ako dlžníka na úhradu splatnej pohľadávky, ktorú pohľadávku zamýšľa postúpiť / § 92 ods. 8 zákona o bankách/. Súd teda nemal v konaní jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázané, že skutočne došlo k platnému / v súlade so zákonom/ zosplatneniu úveru a že žalovaný bol podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj riadne vyzvaný na úhradu takto zosplatnenej pohľadávky. Preto aj následné postúpenie pohľadávky, pri ktorom neboli splnené náležitosti ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre rozpor so zákonom vyhodnotil súd ako neplatné / § 39 Občianskeho zákonníka/.

8. Súd vzhľadom na uvedené žalobu vo zvyšku zamietol v celom rozsahu, keďže nemal nad všetku pochybnosť preukázané, že žalobca je vecne aktívne legitimovaný v tomto konaní, t.j. že zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol platne v súlade s ustanovením § 39, § 525 a nasl. Občianskeho zákonníka, za splnenia podmienok požadovaných § 92 ods. 8 zákona o bankách pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu. K platnému postúpeniu by mohlo dôjsť len za predpokladu, že by boli splnené podmienky predpokladané zákonom o bankách, ako je uvedené vyššie. Súd však tieto skutočnosti dostatočne preukázané nemal, preto zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi E., a žalobcom, na základe ktorej malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky žalovanej v tomto konaní ku dňu 18.9.2019, vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zákonom o bankách / § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka/. Na doplnenie súd uvádza, že v tomto prípade ani žaloba nemôže byť považovaná za výzvu podľa zákona o bankách, pretože nemá povahu hmotnoprávneho úkonu bankovej výzvy pred postúpením s dôsledkami na hmotnoprávny nárok alebo jeho nositeľa. Veď vôbec neobsahovala samotnú zákonom požadovanú výzvu na zaplatenie s poučením o možnosti postúpenia. Okrem uvedeného k postúpeniu malo dôjsť skôr, ako vôbec bola táto žaloba procesným predpisom predpokladaným spôsobom žalovanému doručená.

9. Keďže súd dospel k záveru, že žalobca nie je vecne legitimovaný v konaní, nakoľko platne nevstúpil do práv a povinností pôvodného veriteľa, súd sa už prípadným premlčaním nároku nezaoberal, ide totiž o námietku vzťahujúcu sa k veriteľovi pohľadávky, a ním žalobca nie je.

10. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. V časti konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol.

11. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 a 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 C.s.p.. V časti bola žaloba zamietnutá a preto v tejto časti by mal nárok na náhradu trov konania žalovaný v celom rozsahu / § 255 ods. 1 C.s.p./ . V časti o zaplatenie 785,58 eur s prísl. bolo konanie zastavené bez preukázania dôvodnosti žaloby podanej v predmetnej časti, t.j. má sa zato, že ho spôsobil žalobca. T.j. aj v tejto časti by mal nárok na náhradu trov konania žalovaný / § 256 ods. 1 C.s.p. . Keďže však žalovanému trovy konania nevznikli, súd mu nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd Nitra a to cestou tunajšieho súdu

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.